

[Gade]

EF's indre marked, en offensiv strategi i forhold til EF's indre marked, er jo politik, er noget med skillelinjer. Jeg ved godt, at jeg hører nogle industrifolk – jeg håber ikke, at det også gælder industriministeren, men man kunne frygte det – som mener, at det er en tilpasning, at vi bare er nødt til at sige ja til det hele.

Efter SF's opfattelse er der i den proces, vi står over for, muligheder for at vælge forskellige linjer, forskellige politiske virkemidler, samtidig med at vi altså klarer udfordringerne.

Så er der betragtningen om, at det er for sent. Det synes jeg var morsomt. Jeg synes, hr. Due-toft så smukt illustrerede det med afgiftsharmoniseringen. Tilfældigvis dukker der så netop i dag sådan en rapport op. Tak for den! Dette forslag kunne da godt være kommet før. Vi har jo haft en regering, som har været bundet op f.eks. på afgiftspolitikken i og med, at dens udenrigsminister og statsminister vel gik til kanten af, hvad det er at informere ordentligt, før EF-pakkeafstemningen. Det er klart, at det er et problem, at man faktisk sagde noget til befolkningen, før de stemte, som det nu viser sig – også i regeringens egne papirer – ikke passer.

Vi har fremsat dette forslag, bl.a. fordi vi vil have diskussionen frem i lyset, for vi ønsker ikke hovsabs beslutninger, og temaet i forslaget er jo, at det ikke bare er regeringen og ministrene, der skal sætte dagsordenen, men at vi får det bredere ud, og at det også bliver illustreret, at der er valgmuligheder. Vi ønsker ikke at blive udsat for et pres for at sige ja til flere hovsaløsninger, men det har hr. Duetoft så smukt illustreret.

Ideen med forslaget var for øvrigt ikke, at vi skulle vente helt til 1990 med at få alle disse rapporter. De skulle rent faktisk komme fortløbende, og for min skyld kan vi gerne i udvalget drøfte en fremrykning, hvis det skal være.

Endvidere er det ganske interessant, at det siges, at formålet med dette forslag nok er rigtigt, men at vi har valgt en forkert strategi eller måde at realisere dette formål på. På den baggrund må jeg stille følgende spørgsmål til de ordførere, der har sagt sådan: Jamen hvor er alternativet? Hvad skal vi så gøre?

Ministeren henviser til informationskampagnen. Det er på ingen måde tilfredsstillende. Endvidere henviser ministeren til, at der nu kommer nogle analyser. Jamen det er da bedre end det, vi har set indtil nu, men det grundlæg-

gende i vores tankegang er jo, at vi skal have nogle bredere analyser, som også ligger uden for ministrenes råderum.

Hr. Glistrup redegjorde på en udmærket måde for, at en regering selvfølgelig fremlægger det, der tjener den på det givne tidspunkt, og derfor bør Folketinget være bredt interesseret i at få et beslutningsgrundlag, som er unddraget den politiske taktik, der altid vil være knyttet til det at sidde i en regering. Jeg siger ganske åbent, at det er det, der har været vores ambition, da vi lavede dette forslag, men jeg mangler nogle konstruktive svar på, hvad der ellers skulle ske.

Jeg vil herefter vende mig til de enkelte ordførere.

Hr. Ivar Nørgaard havde jo nogle betragtninger om store og tunge og også noget med, at det var for sent og bureaukratisk. Det undrer mig lidt, fordi Socialdemokratiets formand jo under åbningsdebatten klart tilkendegav, at Socialdemokratiet støttede SF's krav om en hvidbog. Sådan er meldingen altså ikke i dag, og jeg må jo bare tage til efterretning, at meldingen er blevet ændret. Jeg har også bemærket, at store fagforbund som SiD har støttet tankegangen.

Endvidere siger hr. Ivar Nørgaard, at vi skal hen i Markedsudvalget. Jamen Markedsudvalget er jo da i hvert fald ikke et sted, der i sig selv fører til en bred samfundsdebat om, hvordan vi skal køre dette her, men selvfølgelig vil jeg da drøfte forslaget.

Jeg bemærkede, at der var uenighed mellem industriministeren og hr. Ivar Nørgaard i spørgsmålet om brancheanalyser og branche-strategier, hvorom industriministeren sagde, at det er umuligt, medens hr. Ivar Nørgaard sagde ja til tankegangen. Men debatten skulle åbenbart ikke foregå i et mere åbent regi, men lidt mere lukket mellem arbejdsmarkedets parter. Jamen det er da noget, vi kan arbejde videre med i udvalget.

Hr. Flemming Hansen forstod ikke, hvad en offensiv politik var. Det undrer mig ikke! Endvidere udtalte han begejstring for, at erhvervsfolkene nu har forstået det. Jeg hørte en vittighed forleden dag i flyveren i den loge, vi alle sammen træder ind i en gang imellem. Nogle erhvervsfolk stod lidt foran mig og sagde: Når tre erhvervsledere mødes for tiden og en fjerde åbner døren og råber »indre marked«, så fusio-